

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 59.

Trettende Session.

18de Møde.

Mandagen den 28de October Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Det er dog mærkværdigt, hvorledes man kan tale. Er det da ligegyldigt for Staten og for Statens Revision, om Embedsmændene tage høiere Sportler, naar disse skulle flyde i Embedsmændenes egne Kommer? Skal en Revision ikke netop da paasee, at de ikke tage for høie Sportler? Men Ministeriet siger, at saalænge Embedsmændene selv tage Sportlerne, har Revisionen ikke dermed at bestille, thi saa mener man, ville de nok sørge for at faae dem tilfulde; men nu, da de skulle gaae ind i Statskassen, saa er det nødvendigt, at Revisionen retter sin Opmærksomhed paa, at de ogsaa komme rigtig ind. Altsaa at paasee, at Statsborgerne ikke gjøres Uret af vedkommende Embedsmænd, der selv nyde Sportlerne, vedkommer ikke Staten, naar kun de rigtige Procent deraf afgives til Statskassen; først naar Embedsmændene ikke længere ere personlig interesserede i Opkrævningen, skal Sportuleringen revideres. Man bruger virkelig her Grunde for at komme til Noget, som man vil have fremstillet som rigtigt, som jeg troer, at man ikke vilde bruge, naar man ret faae paa dem, og det forekommer mig forbausende, at et Ministerium kan sætte Sportuleringen frem som Noget, der ikke vedkommer Revisionen, saalænge Sportlerne tilfalde Embedsmændene. Jeg synes, at det Arbejde, som Revisionen nu efter Forandringen med Hensyn til Sportellovgivningen

vil faae mere end tidligere, kan ialtsald ikke være saa betydeligt, at der for dets Skyld skulde behøves et Contoir til.

Før det altsaa oplyses, at man har havt 5 Contoirer, saaledes som ved Loven af 31te Marts 1860 bevilget, og desuagtet ikke har kunnet udføre Arbejdet, og at man foruden de 5 Revisorer, som kunne gaae op til 1200 Rd., har brugt nogle af de 20 Fuldmægtige saaledes, som Regjeringen har forbeholdt sig det, troer jeg ikke, at der kan blive Tale om at vedtage den Lov, som her foreligger. Jeg troer ikke, at det gaaer an, thi naar en Lov skulde kunne ventes vedtaget, der er af den Natur og er støttet paa Grunde, som i ingen Henseende kunne holde Stik, idet den stiller Forlangender, som allerede ere opfyldte ved en bestaaende Lov, saa veed jeg ikke, hvad Rigsdagen egentlig skulde være til; det forekommer mig dog at være et altfor stærkt Stykke. Det er anført, at mange flere Revisionsarbejder ere komne til, men ved at see paa den Commissionsbetænkning, som jeg her har i min Haand, og som gif forud for Loven af 31te Marts 1860, vil man see, at man har taget disse Sagers Revision med i Betragtning med Hensyn til de 5 Contoirer, som ere vedtagne ved Loven. Det gaaer derfor ikke an at sige, at der nu er kommet Mere til, naar det var med i Beregningen, før Loven blev vedtagen. Man kan ogsaa sige, at der er gaaet Noget fra siden den Tid, den daværende ærede Indenrigsminister sagde her under Behandlingen af Loven af 31te Marts 1860, at han antog, at Thinget holdt fast paa, at Kongeriget's Indenrigsminister maatte vedblive at være den ansvarlige Finants-